videtur mihi paupior ⁊ dicior toti mũ
di hoc videtur mihi graue religiosor vi
ciũ qꝫ minus alte volũt ambulare qꝫ q̃to
g̃dus altior tãto casus g̃uior. ¶ Et dixit
sãctus Frãciscus qꝫ pcẽm sacerdotum maiꝰ
est q̃ pcẽm totius mũdi q̃tum est ergo
minor fratrũ maiꝰ oim sacerdotum alior
totiꝰ mũdi qꝫ g̃dus altior est quem deus
seruauit ⁊ illũ suis discipulis seruãdum tr̃
didit. Et q̃ oia sciuit preteita ⁊ presẽtia ⁊
futura ⁊ oia fecit. credẽdum est vraciter
qꝫ altiorem pfectõem ⁊ meliorem oim sta
tuũ elegit. Ille est diues q̃ ymitatur diui
tem. ille ẽ sapiẽs q̃ ymitatur sapientem
ille ẽ bonꝰ q̃ ymitatur bonũ. ille ẽ pulchr
q̃ ymitatur pulchrũ. ille nobilis q̃ ymita
tur nobilem videlicet dn̄m ihesum cristũ

¶ De virtute obedietie ⁊
quibusdã alijs virtutibus

Q̃tãto magis restrictus ẽ religiosꝰ
sub iugo obedẽtie tãto maiorẽ rodꝫ
fructũ et q̃to magis ẽ rligiosus sbiectus
⁊ obediẽs plato suo ꝓpter bonorẽ dei tãto
magis ẽ paup ⁊ mũdꝰ a pccõ suo p̃ cetris
hoibꝫ huiꝰ mũdi. religiosꝰ bn̄ obediẽs si
mil ẽ militi bn̄ ar̃to sedenti sup bonũ equũ

qui trāsit securus in hostes et nemo eum
offendere potest. Religiosus aūt obediēs
cū murmure similis ē mliti infidēti equo
malo ⁊ trāsiens inter hostes cadēs et ab
inimicis quandoqz capitur vulneratur in
carceratur vinculatur et qñqz occiditur
Religiosus q̄ in ꝓpria wlūtate vult viue
re ad infernū vult ire. Ruā diu hos tenet
caput sub iugo īplet horrea frumēto. hos
aūt non tenēs caput sub iugo. sed vagā
do discurrens in cāpo magnꝰ dñs videtur
sibi esse. sed ꝑ eum horrea non implētur
Magni ⁊ sapiētes ponunt caput humili
ter sub iugo obediēcie. stulti caput de sb iu
go extrahunt ⁊ obedire nolūt. Mater q̄z
qñqz nutrit filiū et exaltat q̄ plusq̄ mag
nus effectus est ꝓpter superbiam suam nō
obedit sed eam deridet ⁊ spnit. Maius re
puto obedire plato homini ꝓpter amorē
dei q̄ ipi creatori ꝑ seipsum aliquid impe
rāti. videtur michi q̄ si aliquis esset in tan
ta gratia q̄ cū angelis loqretur et wcare
tur ab hoīe cui ꝓmisit obediētiam deberet
collocucōem angelorꝫ dimittere ⁊ hoī cui
ꝓpter deum ꝓmisit obedientiam obedire
Rui wro ponit caput sub iugo obediētie

⁊ postea extrahit caput de subiugo obediē
tie ut viam seqtur pfectōnis hoc est signū
latētis supbie magne. bona consuetudo
est via ad omne bonū Et mala cōsuetudo
ad oē malū. Si qs vixisset ab initio mūdi
vsqz mō ⁊ semp passus fuisset malū ī vita
sua ⁊ mō iret ad omne bonum q̄d noceret
ei oē malum qd passus est. Et si quis ha
buisset bonū ab initio seculi vsqz mō ⁊ nūc
iret ad oē malū q̄d prodest sibi omne bo
num qd habuit. Dixit ei quidā secularis
vellem in hoc mūdo diu viuere ⁊ in oibus
habūdare. respōdit si viueres mille an
nis ⁊ esses dns tocī mūdi qd premū acci
peres a carne tua cui seruiuisti. Sed ī mo
dico tempore q̄ bn egerit ⁊ bn se custodie
rit recipiet premū inenarrabile. Bona
societas est hominī sicut tirriaca ⁊ mala so
cietas sicut venenum. Arbores que stant
iux viā interdū feriūtur ferro a trāseūtibz
⁊ fructū nō sināt maturari sic nocet stare
in publico. Dixit quidā fratri egidio. q̄d
possem facere ut sētirē aliq̄ suauitatem de
deo. rndit. inspiauit tibi deꝰ vmq̄ bonā
volūtatē q̄ ait mltociēs dixit ei pluies frat
Egidiī ī hoc verba veiferas alta vec. gre

fuit natꝰ amisit fidem. respōdit sic dixisti
ita ē verum tn nō habebam fidem āte ita
bene sic debebam habere tn deus abstulit
eā michi Et quisqz haberet eā pfecte sicut
habēda est deus auferret eā sibi tn post
hoc habui q̃ merui q̃ fuis ligaretur mi
chi ad collum ⁊ traherer vtupate p omes
vicos istiꝰ Ciuitatis. dixitqz aliꝰ si tu nō
habes fidē q̃d faceres. si tu esses sacerdos
⁊ velles dicere missam solempnem. Quō
diceres tu credo in vnum deum. respōdens
leta facie ⁊ cātans alte voce dixit ognosco
vnū deum patrem oipotentem. videbatur
fratri egidio q̃ male fecerunt plati ordis
fratrum minoꝝ eo q̃ nō pcurassent p vi
ribus p dño papa non obtēta vane glo
rie sed otēplacōe honoris diuini dūtaxat
⁊ edificacōne proximoꝝ canonizacōnem
fratrū minoꝝ martirū qui p gloriosa cō
fessione fidei fuerūt apud marrochiū mt̃
fecti ⁊ si dns papa voluisset eos canonizare
bene quidam sinautē fratres hoc pcurā
tis apud deum essent excusati et addebat
Si exēpla patrum nos precedētium nō
habuissemꝰ forsitan in statu pmitētie in
quo sumꝰ nō essemꝰ. sed reddit vnicuiqz

aurum p auro scarletū p scarleto tincāmū
p tincāmo nec aliq̃s vnā faciat deo ⁊ non
aliam qualitercūq; lamentabatur frater
Egidi⁹ de cuiusdā ciuitatis debellacōe gui
dolēs tā de crudelitate q̃ de periculo debella
torum ⁊ p9q̃ . Dixit q de hijs fuit multū
cōdolēdum adiecet m hec wrba voluit
tñ deus q hoiēs illi⁹ ciuitatis periterētur ⁊
humiliarētur qz sepe vicinos suos quibz
erāt potētiores satis inamiter tractauerūt
Tūc dixit ei quidā religiosus . si deus hec
voluit nō debemus sic tu dicis eis cōpati ſ
poci⁹ de illoz pena gaudere qz oīs homo
debet conformare voluntatem suam volū
tati diuine . Respōdit ponamus q rex ali
quis posuerit edictum q si alquis cōmise
rit tale facinus decapitetur vl suspenda
tur ⁊ dato q filius regis illius in crimen
huius lapsus de mādato regis trahatur
ad mortem predictam credis q regi pla
cerz q hoiēs exultarēt ⁊ dicerēt gaudea⁹
qz dns rex ducit filiū suū ad mortē nō pla
cerz regi tale gaudiū ſ displicerz sic ē aiti
isto negocio . alia vice dixit ei quidā si q̃s
laudat me de bono etiā qd̄ non habeo inde
gloior vane in corde meo . rndit si q̃s essz

nō custodiuisti illam bonam volūtatem
q duxisset te ad manus bonū. Alius dixit
q̄d faciā qr sum arid9 et indeuot9. respō
dit promice loquēs. Noli orare deum ne
offeras mun9 ad altare qn̄ dissipat impe
tus aque inundātis alueum et canalē aq̄
molēdini. molēdinari? studet paulatiue
repare q̄ dissipata fūt q similiter qn̄ mole
molēdinarij nō faciūt bonam farinam nō
frāgit statim malleo magno sed paulatīe
repat q plane eas martello puo tondēdo
donec repentur. Religiosi vōti fūt a deo
maxie ad vacādum oracōi humilitati q sup
ne caritati. Sed willis q̄ pdiderūt desi
derium bonī sui q volūt ire nimis alte. Dū
semel retulisset frater. Egidius cū multo
feruore quib9dam fratribus amicis suis
intimis quō anno illo quo sāct9 frācisc9
trāsiuit ab hoc mūdo ad patriā celestem
apparere dig̃tus fuerat cristus eidē fratri
egidio vigilanti visibiliter corpali cū ful
gore mire claritatis multis vicib3 p dies
quindecim in loco fratris cetone. Quidam
ex fratrib3 dixit eidem fratri egidio wllē
q̄ in eodem loco vbi cristus sic dig̃tiue cō
placuit apparere fieret vna pua ecclesia

de formosis lapidibz ⁊ pollitis. q̃ rn̄dit O
q̃ bn̄ dicis qz plures facte sūt eccie ī locis
vbi nō ita magz fecit sic ibi. Dixit alius. ⁊
quo noie intitulabitur ista eccia. rn̄dit de
beret vōri noie festi pēthecostes id ē eccia
spūs sāti. Dixit ali?. credis tu q spūs we
neit p9 tempora aplorz ī aliquā plonam
eo mō q wit ī aplos. q̃ ait. Si ego gloi
fico meipm gloria mea nichil ē. cui frater
dixit tu dicis q deo tūc abstulit tibi fidem
Dic michi si placet si tu habes spē. rn̄dit
Qui non habet fidem quō hz spem. dixit
ei frater. nōne speras te habere vitā eter
nā. rn̄dit non credis tu q pōt deus dare
arrā vite eterne cui placet sibi Et ait non
loq̃mur mō plo de ista materia credidit
frat' ille q hoc dixit ei tunc fratre pn̄te ibi
dēi extasi repitur. Dixit q̃z frater Egidius
q̃ter se fuisse natū. Prīo ait nat9 fui de gei
tricē mea carliter. Secdo ī sacmento bap
tismi. Tercō qn̄ intrui religioēz istā. Qua
to qn̄ fecit michi dn̄s mia apparicōis sue
Et ait illi pdcus frater si irē ad ptes remo
tas ⁊ q̃reratur me si agnoscerē te ⁊ possem
dicere. sic xxxij anm̄ sūt q frater egidius
fuit nat9 ⁊ ātē q̃ fuit nat9 habuit ⁊ p9 q̃

pauprimus totus plagatus ⁊ pallid9 vi
lissimis sordib3 westimētis indutus ⁊ oīs
discalciat9 et oēs wniēt ad deū dicētes va
lete dñe q mirabiliter estis diues decorus
⁊ pulcher valde speciosa westimēta ⁊ calci
amēta habetis nōne stultus esset si talis
laus ei placeret ⁊ talem arbitraretur esse
q̄lem illi dicerēt cū staret certissime oīno
rem se aliter habere

De omnib3 religiōnibus ⁊ religiosis
quidam placēt deo quidam displi
cēt. Eor aūt qui placēt sūt duo ordines
vnus noīatur ordo amātium alter placē
tium. in ordine aūt amantiū ⁊ oēs amātes
sūt serui magni deo q̄ se talit diligūt i desi
derio placēdi deo et diligūt se in desiderio
placēdi ad inuicē ꝓpter deum isti amātes
quatuor habēt oculos. vn9 oculus semp
respicit q̄d semp magis placeat wlunta
ti et beneplacito dñi dei. Alius se respicit
proximū ad dādum ei semp pacē et bonū
exēplum alior duor vnus respicit ante
ali9 retro. ille q̄ est āte respicit q̄d sibi de
beat euenire de oī tempore qd̄ facit. Qui est
retro speculatur si op9 q facit placz dño
deo. Et sit oculos q̄ est aī respicit retro ⁊